

Forslag vilde der ogsaa komme Bestemmelser vedrørende de to nævnte Forhold. Erhvervsministerens Svar til mig var fuldt ud tilfredsstillende. Jeg mener ogsaa, at de omtalte Ændringer kan komme ind under Næringslovskommissionens Virksomhedsomraade. I Ministerens Svar til mig i Fjor — det staar paa Sp. 814 — hedder det — jeg vil tillade mig at citere et Par Linier med den højtærede Formands Tilalelse: „Og jeg“ — det vil sige Ministeren — „venter, efter hvad der er sagt mig af Kommissionen, at denne vil have endt sit Arbejde indenfor en overskuelig Tid — der er nævnt et Par Maaneder“. Det var i Fjor i Oktober Maaned, det er altsaa et Aars Tid siden, og Ministeren tilføjer: „Indenfor denne Tid vil den“ — Kommissionen — „formentlig kunne afgive Betænkning“. Der er intet at bebrejde Erhvervsministeren i denne Sag, men jeg synes, at Næringslovskommissionen er ved at komme i en skæv Stilling til sine Udtalelser. Endnu har vi intet Resultat set, ingen Betænkning, saaledes som man bebudede overfor Erhvervsministeren i Fjor paa denne Tid. For et Par Dage siden læste jeg i et Provsblad, at Kommissionen nu er saa vidt i sit Arbejde, at Hovedlinierne er optrukket i de Resultater, man vil naa — de kan overses —, og at man vil være i Stand til at afgive Betænkning i Løbet af et Par Maaneder, altsaa omkring Nytaar. Jeg haaber, der maa være mere Bund i de Udtalelser, end der har vist sig at være i det, man i Fjor udtalte til Erhvervsministeren. Næringslovskommissionen blev jo nedsat ifølge Lov af 15. April 1921, den har altsaa arbejdet eller, skal vi sige, haft Lejlighed til at arbejde i over $4\frac{1}{2}$ Aar. Selv om det har været et omfattende Materiale, den har haft med at gøre, er $4\frac{1}{2}$ Aar dog lang Tid, og Arbejdet har ikke hvilet paa en enkelt Mands Skuldre; saa vidt jeg erindrer, bestaar Kommissionen af 29 Medlemmer, altsaa en hel lille Rigsdag, og saa mange Medlemmer maa dog i Løbet af $4\frac{1}{2}$ Aar kunne faa noget Arbejde fra Haanden, forekommer det mig.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder skal fra min Side have Anerkendelse for Forsøget med Motortoggang

paa Statsbanestrækningen Aarhus—Riis Skov, som, efter hvad Pressen meddelede, nu snart skal paabegyndes. Fra sagkyndig Side hævdes, at Motordrift er billigere end Dampdrift, og naar dertil kommer, at man ved Motordrift er bedre i Stand til at imødekomme Befolkningens Ønsker for Persontrafikkens Vedkommende, forekommer det mig at være klogt, at Statsbanerne gaar over til denne Driftsform, hvor det kan lade sig gøre, og hvor det viser sig formaalstjenligt. Foreløbig gør man altsaa Forsøget med Strækningen Aarhus—Riis Skov, jeg haaber imidlertid, at dette Forsøg maa lykkes, saaledes at Ruten med Tiden kan blive forlænget til Ryomgaard, og der kan komme andre Ruter til, f. Eks. Aarhus—Brabrand og Aarhus—Skanderborg; det er meget tæt befolkede Egne, de Banelinier gennemskærer, og det vil utvivlsomt være klog økonomisk Politik for Statsbanerne at tilbagevinde noget af den Persontrafik, de mange Biler til og fra Aarhus har taget fra Statsbanerne.

Derefter vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og Generaldirektoratet for Statsbanerne angaaende de billige Søndagstog. De billige Søndagstog har i høj Grad vundet Publikums Yndest og Bifald, og de benyttes i meget udstrakt Grad af Folk, der ellers ikke har Raad til at rejse med Statsbanerne. Det maa derfor siges at være en ganske udmærket Ordning, Ministeren og Statsbanerne er gaaet med til. Fra det søndagsrejsende Publikums Side vil man være glad, om de nedsatte Billetter ogsaa gav Adgang til at rejse med sidste Tog Lørdag Aften og muligvis til Hjemrejse Mandag Morgen med første Tog; derved vilde man kunne foretage længere Rejser og tilbringe hele Søndagen paa det Sted, hvor man agtede sig hen. Jeg tror, at en saadan Ordning vil bidrage til, at de rejsendes Tal vil forøges ganske betydeligt og Statsbanernes Indtægt derved blive større. Jeg kan ikke se, at Erhvervslivet kan komme ud af Ligevægt af den Grund, da der alligevel ikke vil blive Lejlighed for det rejsende Publikum til at gøre Indkøb og afslutte Forretninger paa det Sted, hvor det rejser hen. Jeg vil ogsaa mene, at denne Ordning har den Fordel, at Per-